

त्वयस्य सोमलताद्रव्यस्य क्रयहेतुत्वेन त्वं क्षत्रियासि । तद्रूपं चास्याः क्रयद्वारा त-
त्सम्बन्धित्वादुपचर्यते । अत एव यज्ञसम्बन्धित्वाद्यज्ञिया यज्ञार्हसि । अदितिः अ-
खण्डिता अदीना देवमातृवपासि । नास्ति दितिर्यस्याः सा । अदितिरदीना देवमा-
तेति यास्कः [निरु० ४. २२.] । तथा उभयतःशीर्ष्णी । उभयतः शीर्षे यस्याः सा ।
ज्योतिष्टोमस्याद्यन्तयोः प्रायणीयोदयनीययोः शीर्षवम् । द्वे शीर्षे प्रायणीयोदयनी-
येऽइति यास्कोक्तेः [निरु० १३. ७.] । यद्वोभयतःशीर्ष्णी सर्वतोमुखी वाग्रूपत्वात् ।
स यदेनया समानं सद्विपर्यासं वदतीति [३. २. ४. १६.] श्रुतेः । सा पूर्वेक्षा चिदादिद्व-
पा त्वं नोऽस्मदर्थे सुप्राची सुप्रतीची च एधि भव । सुष्टु प्राडञ्चति सुप्राची । सुष्टु
प्रत्यङ्मुञ्चति सुप्रतीची । प्रथमं सोमस्य क्रेतारं प्रति सुष्टु प्राङ्मुखी भूत्वा पश्चात्सो-
मेन सहस्मान्प्रत्यागतुं सुष्टु प्रत्यङ्मुखी भवेत्यर्थः । तथा च श्रुतिः [३. २. ४. १७.] ।
सुप्राची न एधि सोमं नोऽहेहीत्येवैतदाह सुप्रतीची न एधि सोमेन नः सह पुनरे-
हीत्येवैतदाहेति । किञ्च मित्रः सूर्यः यदि दक्षिणपादे वा त्वां वधीतां बन्धनं करोतु
अप्रणाशाय । तथा पूषा पोषको देवः सूर्य एवाध्वनो मार्गात्पातु (१७.) त्वां रक्षतु ।
यद्वा पूषेत्यावन्तं स्त्रीलिङ्गं पदम् पूषा पृथिवी त्वां मार्गात्पातु (१८.) इयं वै पृथिवी
पूषेति [३. २. ४. १९.] श्रुतेः । किमर्थमिन्द्राय इन्द्रप्रीत्यर्थं किम्भूतायेन्द्राय अध्यक्षाय
अधि उपरि अक्षिणी यस्य सोऽध्यक्षस्तस्मै । द्रष्टे यज्ञस्वामिने इत्यर्थः ॥ ११ ॥

अनु त्वा माता मन्यतामनु पितानु आता सगर्भ्याऽनु सखा सयूथ्यः ॥

सा देवि देवमहेहीन्द्राय सोमं रुद्रस्त्वावर्तयतु स्वस्ति सोमसखा पुनरे-
हि ॥ २० ॥

किं च । सोमाह्वरणे प्रवृत्तां त्वां माता त्वदीया जननी अनुमन्यतामनुज्ञां द-
दातु । पितानुमन्यताम् । उपसर्गावृत्त्या क्रियापदावृत्तिः । सगर्भ्यः समाने गर्भे
भवः सहोदरो आतानुमन्यताम् । समानस्य हृन्दस्यमूर्धप्रभृत्युदर्केष्विति [पा० ६. ३.
८४.] समानपदस्य सदिशः । सयूथ्यः समाने एकस्मिन्यूथे गोसमूहे भवः सयूथ्यः
सखा वत्सोऽनुमन्यताम् ॥ हे देवि सोमक्रयणि सा त्वमिन्द्राय इन्द्रार्थं सोमं दे-
वमहेहि प्राप्तुं गह । अहभिरासुमिति शाकपूणिः [निरु० ५. २८.] । किं च रुद्रः